

(สำเนา)
ระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการ พ.ศ. 2536

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15(2) และมาตรา 15(10) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2522 และโดยมติสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในคราวประชุมครั้งที่ 176 (4/2536) เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2536 จึงให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการ พ.ศ.2536"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการ พ.ศ. 2524

ข้อ 4 ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีข้อขัดแย้ง ข้อสงสัยหรือที่มีโต้แย้งในระเบียบนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัย สั่งการ และให้ถือเป็นที่สุด

หมวด 1
ข้อความทั่วไป

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

"หน่วยงาน" หมายความว่า สำนักงานอธิการบดี คณะ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย ศูนย์ สำนัก และหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

"บริการทางวิชาการ" หมายความว่า บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานในมหาวิทยาลัยซึ่งจ่ายค่าบริการวิชาการจาก เงินรายได้ของหน่วยงาน หรือบริการทางวิชาการแก่ส่วนราชการอื่น หรือเอกชน อันก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม และก่อให้เกิดรายได้จากการให้บริการ

ข้อ 6 งานบริการทางวิชาการแบ่งได้เป็น 9 ประเภท คือ

6.1 การวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจซ่อม

6.2 การให้บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ

6.3 การจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการ

6.4 การให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรง ของหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง

6.5 การให้บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง

6.6 การวิจัย การสำรวจ การวางแผน การจัดการ

6.7 การศึกษาความเหมาะสมของโครงการ การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

6.8 การวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต

6.9 การอื่น ๆ เช่น การให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการ การให้บริการข้อมูล

หมวด 2 หลักเกณฑ์การพิจารณารับงาน

ข้อ 7 ในการรับงานบริการทางวิชาการ ให้มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานพิจารณา โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 7.1 เป็นงานที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถทางวิชาการ ที่หน่วยงานนั้นรับผิดชอบ
- 7.2 เป็นงานซึ่งมีแผนดำเนินการที่สอดคล้อง ส่งเสริม และไม่เป็นอุปสรรคต่องานประจำ
- 7.3 เป็นงานที่ได้รับค่าบริการซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือเพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการให้บริการ หรือเป็นงานที่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ 8 ค่าบริการทางวิชาการ อาจเกิดได้ 2 ลักษณะ คือ

- 8.1 มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานเป็นผู้กำหนดค่าบริการ
- 8.2 ผู้ขอรับบริการเป็นผู้เสนอค่าบริการ

ข้อ 9 ในกรณีที่มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานเป็นผู้กำหนดค่าบริการ ให้รวมค่าธรรมเนียมบริการวิชาการ เป็นค่าบริการที่เรียกเก็บด้วย โดยถือเกณฑ์การกำหนดค่าบริการ ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย ดังนี้

- 9.1 ค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- 9.2 ค่าวัสดุ ที่ประมาณว่าจะต้องจ่ายจริง
- 9.3 ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่ใช้ (คำนวณโดยใช้วิธีอัตราเส้นตรง ตามเกณฑ์อายุการใช้งาน ของทรัพย์สินนั้น)
- 9.4 ค่าใช้สถานที่
- 9.5 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ประเมินตามที่จะต้องจ่ายจริง
- 9.6 สำรองค่าใช้จ่ายร้อยละ 10 ของค่าใช้จ่ายตามข้อ 9.1 ถึงข้อ 9.5

ข้อ 10 ค่าธรรมเนียมบริการวิชาการ ให้กำหนดไม่ต่ำกว่าร้อยละ 12 ของค่าใช้จ่ายรวมตามข้อ 9

ข้อ 11 ในกรณีที่ผู้ขอรับบริการเป็นผู้เสนอค่าบริการ ให้พิจารณารับงานที่ได้ค่าบริการ ไม่ต่ำกว่ากรณีที่มีมหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานเป็นผู้กำหนดตามหลักเกณฑ์ข้อ 9 และในกรณีที่ ผู้ขอรับบริการมีหลักการเสนอค่าใช้จ่ายเป็นอย่างอื่น ให้อธิการบดี เป็นผู้วินิจฉัยสั่งการ

หมวด 3 การจ่ายค่าใช้จ่าย

ข้อ 12 ในกรณีที่มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานเป็นผู้กำหนดค่าบริการ ให้จ่ายค่าใช้จ่ายได้ตามรายการและวงเงินไม่เกินที่ ประมาณไว้ในข้อ 9.1 ถึงข้อ 9.5 โดยให้จ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรได้ ไม่เกินร้อยละ 70 ของเงินค่าบริการวิชาการ ทั้งหมด หากมีค่าใช้จ่ายใดที่จำเป็นโดยมิได้ประมาณไว้ หรือประมาณไว้ไม่พอ ให้ขออนุมัติอธิการบดีเพื่อจ่ายจากรายการ สำรองที่ได้สำรองไว้ และในกรณี ที่ต้องจ่ายค่าปรับตามสัญญา ให้หักจากค่าตอบแทนบุคลากร

ข้อ 13 ในกรณีที่ผู้ขอใช้บริการเป็นผู้เสนอค่าบริการให้เอง ให้จ่ายค่าใช้จ่ายได้ตามรายการ และวงเงินไม่เกินที่ประมาณไว้ในข้อ 9.1 ถึงข้อ 9.5 โดยจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรได้ ไม่เกินร้อยละ 70 ของเงินค่าบริการวิชาการทั้งหมด หรือตามที่ อธิการบดีได้วินิจฉัยสั่งการไว้ ตามข้อ 11 และหากมีค่าใช้จ่ายใดที่จำเป็นโดยมิได้ประมาณการไว้หรือประมาณการไว้ไม่พอ ให้ขอ อนุมัติอธิการบดีเพื่อจ่ายจากรายการสำรองที่ได้สำรองไว้ และในกรณีที่ต้องจ่ายค่าปรับตามสัญญา ให้หักจากค่าตอบแทนบุคลากร

ข้อ 14 ให้จ่ายเงินสมทบเงินรายได้ส่วนกลาง โดยปฏิบัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้จ่ายจากค่าธรรมเนียมบริการวิชาการ

ข้อ 15 ให้จัดสรรค่าธรรมเนียมบริการวิชาการที่เหลือหลังจากดำเนินการตามข้อ 14 แล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหมวด 4 แห่งระเบียบนี้

ข้อ 16 ค่าบริการที่เหลือหลังจากจ่ายค่าใช้จ่ายตามข้อ 12 หรือข้อ 13 และดำเนินการตามข้อ 14 และข้อ 15 แล้ว ให้นำเข้าบัญชีเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ และหากค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายรับค่าบริการ ก็ให้จ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบแล้วแต่กรณี

หมวด 4

การจัดสรรค่าธรรมเนียมบริการวิชาการ

ข้อ 17 ค่าธรรมเนียมบริการวิชาการที่เหลือ หลังจากจ่ายสมทบเงินรายได้ส่วนกลางตาม ระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ให้นำมาจัดสรรตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

17.1 ให้หน่วยงานที่บุคลากรในสังกัดเข้าร่วมทำโครงการตามสัดส่วนของค่าตอบแทนบุคลากร หน่วยงานนั้นต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมด (ค่าตอบแทนรวมกับค่าดำเนินการ)

17.2 ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการในสัดส่วนที่เหลือจากการจัดสรรตามข้อ 17.1

เงินที่หน่วยงานได้รับจัดสรรตามวรรคแรก ให้ได้รับยกเว้นการนำสมทบเงิน รายได้ส่วนกลาง

หมวด 5

การดำเนินงานและการรายงาน

ข้อ 18 ให้หน่วยงานรับผิดชอบในการติดต่อรับงาน กำหนดแผนงาน งบประมาณดำเนินงาน บุคลากร ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และอุปกรณ์

ข้อ 19 ให้หัวหน้าโครงการ หรือผู้รับผิดชอบโครงการจัดทำรายงานการรับจ่ายเงินเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการ เสนอหน่วยงานทุก 6 เดือน นับแต่วันเริ่มให้บริการวิชาการ และหรือภายใน 60 วัน หลังจากสิ้นสุดโครงการ

ข้อ 20 สำหรับงานบริการวิชาการที่มหาวิทยาลัยเป็นคู่สัญญา ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ ตรวจสอบ และรายงานความก้าวหน้าของงานเสนอมหาวิทยาลัยตามงวดงาน และจัดทำรายงาน การรับจ่ายเงินเสนอ ภายใน 90 วัน หลังจากสิ้นสุดโครงการ

ประกาศ ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ.2536

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล
(ศาสตราจารย์เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้คัดลอก
นางรัชฎาพร สายสนิท